

ALEV

YIL: 2 SAYI: 4 Dört ayda bir yayınlanır. HAZİRAN 1989

ANKARA ATATÜRK LİSESİ EĞİTİM VAKFI BÜLTENİ

ATATÜRK LİSESİNİN SPORDAKİ BAŞARILARI 50 YILDIR DEVAM EDİYOR...

ALEV

ANKARA ATATÜRK LİSESİ
EĞİTİM VAKFI BÜLTENİ

SAHİBİ
Erol ÜÇER

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
A. Halim ÖZKAYNAK

GENEL SEKRETER
Ümit ÖNEL

YÖNETİM KURULU

Başkan
Erol ÜÇER

Başkan Yardımcıları
A. Halim ÖZKAYNAK
Ahmet YAYCIOĞLU

Muhasip Üye
Ergün AKTAY

Genel Sekreter
Ümit ÖNEL

Üyeler
Burhanettin BALKANOĞLU
Aydın ÇELİK
Üstün BENADAM
Yahya ZABUNOĞLU

Banka Hesap No:
Yapı ve Kredi Bankası
Kızılay Şb. 920164 - 1

Vakıflar Bankası
merkez Şb. 40049

Adres
Kenedi Caddesi 2/1
Kavaklıdere ANKARA
Tel : 117 77 90

Yapım
C & D Reklam - 168 49 15

Baskı
Odak Ofset 230 02 49

başyazı

BECERİ KURSLARI

Ülkemizdeki mevcut orta öğretim uygulamasının çeşitli yönlerden reforma ihtiyacı olduğu bir gerçek. Bunlardan bizce en önemlisi, yıllar yılı devam edegelen klasik eğitim sistemini mutlaka yeniden düzenleyerek, çocuklarımızı orta öğretim sıralarında yeteneklerine göre belli bir meslek ve beceriye yönlendirebilmektir. Nitekim Bültenimizin bu sayısının söyleşiler bölümünde BOĞAZİÇİ ÜNİVERSİTESİ Rektörü Prof. Dr. Sayın Ergün Toğrol ile ODTÜ Rektörü Prof. Dr. Sayın Ömer Saatçioğlu'nun düşünce ve önerilerini tamamiyle paylaşan Vakfımız, kendi imkanları ölçüsünde, okul ve üst yönetiminin tasvibini almak kayıt ve şartıyla önümüzdeki ders yılından itibaren okulumuzda normal eğitime ilaveten çeşitli dallarda beceri kursları düzenlemeyi planlamaktadır. Bu kurslar haftada 1-2 saati geçmemek şartıyla tertiplenecek ve çocuklarımıza yetenekleri doğrultusunda ilgilerini çekecek şekilde pratik bilgiler verilecektir. Uygulamaların yanı sıra videolu filmlerle derslerin etkinliği artırılabilecektir. Ayrıca çocuklarımızın düşünce ve yaratma gücü ve yeteneklerinin gelişmesi için de çeşitli yöntemler kullanılacaktır. Böylece liseyi bitiren her gencimiz, kendi gayreti ile orantılı olarak, ilgi duyduğu bir dalda etraflı bilgi sahibi olacaktır. Ayrıca üniversiteye giremeyenler de meslek ön hazırlığını bir ölçüde yapmış olacaklardır.

Zekası normal düzeyde olan her insanın en az bir konuda yeteneği olduğuna inanıyoruz. Eğer biz yöneticiler, çocuklarımızın bu yeteneklerini bulup çıkarır ve onları geliştirebilirsek okullarımızdan her dalda becerikli, başarılı ve kendine güvenen gençler yetiştirmenin mutluluğuna erişmiş oluruz.

Okulumuzda beceri kurslarının başladığı müjdesini sizlere bültenimizin Ekim ayı sayısında verebilmek ümidi ile...

Erol ÜÇER

bir konu iki konuk

Prof. Dr. Ergün TOĞROL

Boğaziçi Üniversitesi Rektörü

Prof. Dr. Ömer SAATÇIOĞLU

Orta Doğu Teknik Üniversitesi Rektörü

Lisemiz mezunu değerli iki rektörümüz orta öğrenimle ilgili çeşitli sorularımızı cevapladılar.

ALEV: İlk olarak sizlerden şunları öğrenmek istiyoruz, Üniversiteye giren gençlerin eğitim düzeyi yeterli mi? Çeşitli açılardan bir değerlendirme yapar mısınız? Ayrıca son 10-15 yıllık süreç içerisindeki değişmelerin olumlu ya da olumsuz yönlerini açıklar mısınız?

Sayın TOĞROL, ilk önce sizin bu konudaki düşüncelerinizi öğrenebilir miyiz?

PROF. DR. ERGÜN TOĞROL: Üniversiteye girmek için her yıl artan sayılarda başvuru olmasını olumlu bir gelişme olarak değerlendiriyorum. Bununla birlikte, yüksek öğretim çağındaki nüfusumuzun hala % 10'a varmayan ufak bir yüzdesi kurumlarımıza devam edebilmektedir. Devam edenlerin hepsinin de bu yüksek öğretim kurumlarının bekledikleri eğitim öğretim düzeyinde oldukları iddia edilemez. Bir çizgide buluşabilmek için ya üniversitelerin düzeyi indirilecek ya da ortaöğretim düzeyi yükseltilecektir. Makbul olan çözüm ortaöğretimin düzeyinin yükseltilmesidir.

Son 10-15 yıl içerisinde - benim kişisel izlenimime göre - üniversiteye giderek daha iyi öğrencilerin girdiğidir.

Prof. Dr. Ergün TOĞROL

ALEV: Sayın TOĞROL'a teşekkür ederiz. Şimdi de sizin bu konudaki görüşlerinizi öğrenebilir miyiz? Sayın Saatçioğlu

PROF. DR. ÖMER SAATÇIOĞLU: Üniversitemize giren öğrencilerimiz giriş sınavlarının üst % 1'lik kesiminden gelmektedir. Bununla beraber eğitim düzeylerinin yeterli olduğu söylenemez. O.D.T.Ü'de 1. sınıf öğrencilerimizin son 13 yıllık başarı oranı ortalamasının % 55 olması bu görüşümüzün bir kanıtıdır. 1. sınıf öğrencilerinin başarı oranları yıllar itibarıyla değerlendirildiğinde, 1975-1976'da % 62 olan bu oran 1987-1988'de % 48'e düşmüştür. Bu düşüş son yıllarda liseden gelen öğrencilerin eğitim düzeyinin düştüğünün bir göstergesidir. Kuşkusuz bu düşüşü etkileyen diğer bir faktör de öğrenci sayılarındaki artıştır. 1975-1976'da 1263 olan 1. sınıf öğrenci sayısı 1987-1988'de 3753'e çıkmıştır. Bu yıllar arasında ders veren öğretim elemanı sayılarında önemli bir değişiklik gözlenmemektedir. Başarı oranındaki düşüklüğü açıklayan diğer bir faktör de afdan gelen öğrencilerdir.

Liseden gelen öğrencilerin başarı düzeylerinin düşmesindeki temel nedenin, son yıllarda liselerimizdeki yeterli ve nitelikli öğretmen sayılarındaki azalmanın olduğu görüşündeyim.

Bir yandan nüfus artışı, öte yandan ücret düşüklüğü nedeniyle öğretmenlik mesleğinin çekiciliğinin azalması bu durumu oluşturmuştur. Esasında ülkemiz insanının eğitim ve kültür düzeyinin yükseltilmesi bir devlet politikası olarak ortaya konmalı ve ciddi bir şekilde uygulanmalıdır.

Eğitim düzeyinin yükseltilmesinde izlenecek diğer bir politika da orta öğretimde yaratıcılığı geliştirecek ders programlarının artırılması olmalıdır. Eğitim sisteminizin öğrenmeyi kolaylaştırıcı ve yaratıcılığı geliştirici bir şekilde yeniden tasarlanması gerekir.

ALEV: Bildiğimiz kadarı ile her yıl liselerimizden mezun olan 700 binden fazla genç ancak 150-200 bini üniversite ve yüksek okullara girebilmekte, geriye kalan yarım milyondan fazla lise mezunu genç karşılamakta olduğu kişisel ve toplumsal sosyal ve ekonomik sorunlar vardır. bu sorunlara nasıl çözümler getirilebilir?

PROF. DR. ÖMER SAATÇIOĞLU: Üniversite giriş sınavlarını kazanamayan lise mezunlarının sorunlarına çözüm getirmek üzere kısa ve uzun vadeli stratejilere gereksinim vardır. Kısa vadede üniversiteye giremeyen lise mezunlarını bir an önce iş hayatına hazırlamak için gerekli eğitim programları geliştirilebilir. Bu programlar, 1-6 ay süreli beceri kazandırmaya yönelik sertifika programları olabilir gibi, 1-2 yıl süreli ön lisans programları olabilir. Eğitim programlarının konuları ülkemiz gereksinimlerine göre saptanmalıdır. Şu sıralarda önemli görüşümüz konular arasında, Turizm, Bilgisayar Programlama, Sekreterlik, Muhasebe, Yüksek Teknoloji, Bankacılık, İmalat sayılabilir. 1-6 ay süreli programlar, ilgili bakanlıklar, üniversiteler ve

Prof. Dr. Ömer SAATÇIOĞLU

kurumlar ile ortaklaşa düzenlenebilir.

ALEV: Sayın TOĞROL, sizin bu konuya ilişkin düşüncelerinizi öğrenebilir miyiz?

PROF. DR. ERGÜN TOĞROL: Önce bazı terimlerin açıklanması gerektiğine inanıyorum. YÖK ile birçok öğretim kurumu aynı şemaya sutuna konulmuştur. Aynı şekilde, orta öğretim denildiği zaman çeşitli nitelikte ve çeşitli amaçlarla kurulmuş birçok kurumdan söz ettiğimizi unutmamalıyız. Bu kurumlar arasında meslek eğitimi üniversitelerine girecek öğrencileri yetiştirmek olan "Lise"lerin yanında özel uzmanlık alanlarında ara insan gücü yetiştirmeyi amaçlayan meslek liseleri de bulunmaktadır.

Genel bir ilke olarak çeşitli düzeylerdeki eğitim kurumları arasında geçiş sağlanması doğrudur. Lise mezunu üniversiteye girebildiği gibi meslek lisesi mezunu da üniversiteye girebilmelidir. Ama meslek lisesi mezunu bir klasik lise mezununa göre eksiklerini tamamladıktan sonra bu hakka sahip olabilmelidir. Bizdeki durum nedir? Devlet memuriyetine başvurduğu zaman meslek liseli mezun Klasik lise mezununa göre bir derece yukarıdan başlamaktadır. Bir başka deyişle meslek lisesi mezunu olmak özendirilmekte, bir an önce görev alması istenmektedir. Bu bir anlamda, ihtiyacı duyulan ara insan gücünün sağlanması bakımından isabetli bir uygulamadır. Öte yandan, yüksek öğretim söz konusu olduğu zaman her iki kurumun lise mezunu arasındaki fark yok sayılmaktadır. Hatta meslek lisesi mezunu, bugün yükseköğretim kurumlarımız içinde yeralan bir meslek yüksekokuluna başvurursa, meslek lisesi mezunu oluşu bir avantaj sayılmakta sınav puanı artırılmaktadır. 1-2 yıllık eğitim programları da üniversiteler veya açılacak yüksekokullar ile işlerlik kazandırılabilir.

Uzun vadede, orta öğretimde yapılacak yapısal değişiklikler ile soruna çözüm getirilebilir. Bir bakıma orta öğretim, öğrencilerin nitelik ve yeteneklerine göre yönlendirilebileceği bir ortama getirilmelidir. Bunun için liseler tek tip program yerine meslek edinmeye dönük bir şekilde farklı programlar halinde yeniden düzenlenmelidir. Öğrenciler, lise 1. sınıfta değerlendirilmeye alınmalı ve yeteneğine uygun

meslek veya akademik programa 2. sınıfta başlanmalıdır. Akademik programa seçilenlerin Üniversiteye devam edecekleri beklentisi olmalıdır. Meslek programlarını seçenler, o programı bitirip hayata meslek sahibi olarak atılabileceği gibi lise 2. sınıf başarılarına göre istedikleri taktirde 3. sınıfta akademik programa geçebilmeli ve bir yıllık ek öğrenimden sonra programı bitirebilmelidir. Aynı şekilde lise ikiyi bitiren meslek programına geçebilmeli ve ek bir yıl daha öğrenimine devam ederek meslek sahibi olmalıdır. Bu modelde öğrenci bir bakıma lise öğrenimi sırasında hem meslek edinme şansına sahip olmakta hem de her sınıfı bitirdikten sonra akademik programa geçebilmekte ve üniversiteye gitmek imkanına sahip olmaktadır. Böylece üniversiteye gitmek isteyenlerin sayısı azalacağı gibi meslek edinme programını bitirenlerin hemen iş hayatına atılmaları mümkün olabilecektir.

Bu teknik gibi görünebilecek açıklamadan çıkan sonuç ortaöğretimde hedeflerin net olarak belirlenmemiş olmasıdır. Bu yüzden, liselerimiz, Fen Liselerimiz, Anadolu Liselerimiz, çeşitli türden meslek liselerimiz, v.s. vardır. Bu bakımdan, sözünü ettiğimiz bu kurumların görev ve eğitim düzeylerini iyi belirlemek gerekmektedir.

Hedefler iyi belirlenemezse, ihtiyaç duyulan konularda yetişmiş eleman bulamazken ihtiyacımız olmayan birçok konuda diploma verir dururuz. Bunun sonucunda da aksayan ekonomik süreçler ve mutsuz mezunlar ortaya çıkar.

ALEV: Peki efendim, bu aşamada sormak istiyorum. Bilindiği üzere, devletin kaynaklarının kısıtlı olması ve mevcut formların bürokratik engeller nedeniyle ilk ve orta dereceli devlet okullarındaki eğitimin istenilen seviyeye ulaşmadığı bir gerçek. Bu durumda eğitimde devletin mevcut faaliyetlerine ek olarak parasal ve hizmet yönünden yeni kaynaklara ihtiyaç duyulacağı aşikardır. Bu açıdan Batı dünyasında ve ülkemizdeki uygulamalara bakarak okullarını her yönden destekleyen Eğitim Vakıflarının belli disiplinler altında teşvik edilmesi ve yaygınlaştırılmasının sizce önemli yararlar

sağlayıp sağlamayacağını öğrenmek istiyorum.

Sayın TOĞROL buyrun efendim.

PROF. DR. ERGÜN TOĞROL: Eğitim kurumlarına yardımcı olan vakıfların teşvik edilmesi ve yaygınlaştırılmasını, yurdumuzda eğitimin gelişmesi bakımından gerekli görüyorum. Bu gibi vakıfların, özel bir vakıf statüsüne sahip olmasına da ihtiyaç vardır.

Özel eğitim kurumlarına dahi devlet eliyle yardım yapılmasının gündemde olduğu çağımızda, devlet kurumlarına hayırsız verilerin çabasıyla yapılacak yardımları kanallı eden bu gibi vakıfların desteklenmesi gerekir. Özel vakıf statüsünden neyin kastedildiği de açıklanmalıdır. Bu gibi vakıfların eğitim kurumu ile yakın bir işbirliğine gitmesi sağlanmalıdır. Bu işbirliği eğitim kurumunun emrine girmek şeklinde anlaşılmamalıdır. Bu gibi vakıfların vergi muafiyeti gibi konularda kolaylıklara sahip olması sağlanmalıdır.

ALEV: Sayın SAATÇIOĞLU, son olarak siz bu konudaki görüşlerinizi aktarabilir misiniz?

PROF. SAATÇIOĞLU: Devletin kaynaklarının kısıtlı olduğu düşünülürse, ilk ve orta öğretim kurumlarının Eğitim Vakıfları tarafından desteklenmesini kaçınılmaz bir yol olarak görüyorum. Hayırsız vatandaşların ve mezunların yaratacağı kaynakları, ilk ve ortaöğretim kurumlarına kanallı etmenin yararlı bir mekanizma olduğu kanısındayım. Özellikle her okulun kuracağı bu tür vakıflar destek yaratmada önemli görevler üstlenmiş olacaklardır. Ülkemizde bunun örnekleri vardır ve bu tür vakıfların yaygınlaştırılmasını çok yararlı buluyorum. Eğitim vakıflarını yaygınlaştırmak için özendirilmeleri gerekir.

Bu doğrultuda yapılacak en önemli eylem, eğitim vakıflarını diğer vakıflardan ayırmak ve gelir düzeyine bakmadan vergi muafiyetini getirmektir. Diğer önemli bir özendirme yolu da vakıfların kuruluşunda ve işleyişindeki mevzuatı basitleştirmek veya esnek hale getirmektir.

ALEV: Çok teşekkür ederiz efendim.

bir konferans

Vakfımızca düzenlenen seri konferanslardan üçüncüsü 1 Haziran 1989 günü Zonguldak Milletvekili Sayın Tınaz TİTİZ tarafından "İŞ HAYATINDA BECERİ KAZANMANIN ÖNEMİ VE YOLLARI" konusu ile ilgili olarak verildi.

Hazır bulunanların zevkle izledikleri bu sohbeti özetlersek; Sayın Titiz, önce söyleyenle dinleyen arasında müşterek lisan oluşabilmesi için uygun bir iletişim kurulması gerektiğini ifade ederek, şu içinde yaşadığımız Dünyadaki hadiseleri herkesin farklı algıladığını, çünkü herkesin görüş, düşünüş, bilgi, tecrübe, muhit, yetiştirme, kültür, yaş, gaye ve içinde bulunduğu durumun farklı olduğunu, bırakın bir hadiseyi, bazen bir kelimeyi bile farklı yorumlamak durumunda olduğunu anlattı. Aslında bütün bu yorum farklarının ötesinde sadece gerçeklerin yaşandığı bir Dünyada, bazen işlerin istediğimiz gibi gitmemesi karşısında kızanlar olduğunu, ama bu durumun "sarhoş olduğu için elindeki anahtarı, kapıdaki anahtar deliğine bir türlü uyduramayan adamın" haline benzediğini, kendine özgü tavrı ve zengin kelime hazinesi ile anlatan Sayın Titiz, bugünkü çağı, öyle herkesin dediği gibi, "atom", "elektronik", "bilgisayar" falan değil de "REKABET ÇAĞI" olarak gördüğünü, söyledi.

Sayın Titiz, özetle şöyle devam etti: Rekabet, Dünya kurulduğundan beri, sporda, ilimde, ticarete normal karşılanmış hatta insanoğlunun bugünkü gelişmesinde sandığından da önemli roller oynamıştır. Ama dikkat edersek farkederiz ki, rekabetin günümüz Dünyasındaki yeri tek kelime ile "KORKUNÇ" boyutlara ulaşmıştır. Bugün sözgelimi basılacak bir kitabın kağıdı, daha ucuz ve kaliteli olduğu için Polonyadan alınıyorsa, baskısı daha temiz ve ucuz olduğu için İngiltere'de gerçekleştirilmekte, daha sonra da Almanya'da satılabilmektedir. Bu misali sonsuza kadar arttırmak mümkündür. Polonya'daki kağıt üreticisi, bütün Dünyaya ilan ettiği kağıt fiyatları ile, bütün meslekdaşları ile rekabettir. İngiltere'deki matbaacı da aynı durumdadır. Fakat bu arada bir de bakıyorsunuz ki, bu esnada yapılan talepler birdenbire kesiliveriyor, çünkü Filipinler'deki bir kağıt üreticisi, daha ucuz maliyetli bir teklif vermiş, Singapur'daki bir matbaa da olmayacak fiyatlarla piyasaya girivermiştir. Polonya'daki ve Filipinler'deki kağıt üreticileri birbirlerini hiç görmemişlerdir, bir

araya da getirseniz birbirlerini tanımazlar, ayrıca buna hiç de gerek yoktur. Bunun gibi yüzbinlerce insan, yüzbinlerce konuda rekabet halindedirler. Tanışmayan, yan yana olmayan insanların yarısıdır bu.

Fiatta, kalitede, hizmette, güzellikte, mükemmellikte, çabuklukta, herşeyde bitmez tükenmez bir yarışın içinde yaşamaktayız.

Bilirmisiniz ki bu yarışın sonunda ne olacaktır?

Müsaadenizle ben söyleyeyim:

DAHA İYİLER YAŞAYACAKTIR.

Dolayısı ile toplumumuzun ürettiği mal ve hizmetlerde rekabet gücünü ön planda tutmalıyız. Bunu bilmeli ve hazırlıklı olmalıyız, çünkü biz beceremezsek beceren birileri mutlaka çıkacaktır.

Pek çok ülke, yeni yetişen nesillerini information toplumu yani bilgi toplumu olarak yetiştirmektedir. İnanılmaz bir gayret, güç ve çaba ile çalışmaktadırlar. Son derece değişik, alışılmamış, denememiş usuller geliştirme çabasıdadırlar, maksatları YARIŞI KAZANMAKTIR. Siz böyle yapmadığınız takdirde, yan, alt ve geri hizmetlerde çalışanız kaçınılmaz olacaktır.

Sevgili çocuklar,

Benim size tavsiyem iki şeyi birlikte yapmanızdır:

Bu iki şeyden birisi **ÖĞRENMEYİ ÖĞRENMEKTİR.**

Öğrenecek çok şey olduğunu bilmelisiniz, ne kadar çok şey öğrenirseniz o kadar mükemmel olursunuz. Hele bu öğrendikleriniz uzmanlığa doğru bir konu etrafında yoğunlaşıyorsa, rekabete hazırlanıyorsunuz demektir.

İkinci tavsiyem de **YAN FAALİYETLERDE BECERİ KAZANINIZ.**

Hayat inanınız ki pek çok sürprizlerle doludur, sözünü ettiğim beceriler her zaman işe yarayacaktır.

Konuşmasını bu tavsiyelerle noktalayan Sayın Titiz, öğrencilerimizin yöneltecekleri sorular için zaman ayırdığını ve soruları beklediğini söyledi.

Bir kız öğrencimiz bu becerileri nasıl kazanabileceğimizi, bir başka öğrencimiz de meslek seçiminde arzu edilen hedefe varılmasının çok zor olduğunu, bunun için ne yapmak gerektiğini sordu. Yine bir kız öğrencimiz ise anne ve babaların meslek seçiminde ve beceri kazanmada ki ön yargı ve tesirlerinin neler olabileceğini ve nasıl davranmamız gerektiğini sordu.

Sayın Titiz bu soruları cevaplarken "Beceri kursu açan bazı kurum ve kuruluşlar bulunmaktadır, bunlar iş hayatında ihtiyaç duyulan mesleklerle ilgili beceri kazandırmaktadırlar, söz gelimi turizm, sekreterlik, elektrik teknisyenliği, kaynakçılık, on parmak daktilo gibi konular bu arada sayılabilir. Buralarda görülen belli ve yeterli sayıda dersle, bu konularda derhal işe başlayacak kalitede personel yetiştirildiğini söyleyebilirim.

Bir de özellikle, sizler gibi genç arkadaşların hangi mesleklerde başarılı olabileceklerini saptayan ve bütün Dünyadaki tatbikatları ile göz dolduran başarıları anlatılmış, Bilgisayar programlarının Türkiye şartlarına uygulanması için iki yıldan uzun bir zamandır çalışan bir KURUM bulunmaktadır.

Söz konusu kurum gerekli bütün çalışmalarını bitirmiş ve epeyce bir zamandan beri **SEÇENEKLER** ismini verdiği program ile sayılamayacak kadar çok arkadaşımıza; bütün hayatı boyunca zevkle çalışabileceği mesleklerin listesini vermiş bulunmaktadır.

Sanırım Okulunuz için büyük çaba harcayan ALEV VAKFI Yöneticileri size bu KURUM'a nasıl başvuracağınızı söyleyecekler hatta sizinle birlikte oraya gitmekten zevk ve sevinç duyacaklardır".

Bu cevapları verirken Sayın TİTİZ öğrencilik günlerinde başından geçen bir olayı anlattı. "Bugün nasıl her isteyen istediği fakülteye giremiyorsa bizim zamanımızda da istediğiniz lisanı değil, okulun size verdiği şubede hangi lisan öğretiyor, lisanı öğrenmek mecburiyetindeydiniz. Beni de hiç arzu etmememe rağmen Fransızcaya verdiler, Fransızcaya iyi kötü çalışıyor fakat İngilizceyi de öğrenmek için çabalıyordum. Bir Fransızca yazılında arkadaşım arkadaşım silgi istedi, dönüp silgiyi verdiğim anda Hocamız kopya çektiğimizi zannederek ikimizin de kağıdını aldı. Durumu kendisine anlatmak istedik, Fransızcamız hiç bir şekilde yeterli değildi, Hoca da Türk olmadığı için tek kelime Türkçe bilmiyordu ve ben kendisine durumu İngilizce anlattım; kurtuluşumuzu o çat pat İngilizceye borçluyuz." Okulumuzda böyle bir söyleşide bulunmak için çok kıymetli vaktini harcayan ve cidden değerli tecrübe ve görüşlerinden istifade etmemizi sağlayan Sayın Tınaz TİTİZ'e bu renkli sohbeti için, gönülden teşekkür ediyoruz.

bir konferans

Vakfımızca düzenlenen seri konferanslardan ikincisi, Mart ayında Prof. Dr. Ünsal SÖYLEMEZOĞLU tarafından "TOKSİK MADDE KULLANIMI" ile ilgili olarak verildi. Aşağıda konferanstan kısa bir özeti bulacaksınız.

Ben bugün gençlik çağında toksik madde kullanımı üzerinde sizlerle konuşmak üzere buradayım. Konuya öncelikle 2 alt grupta bakarak daha sonra bunların ilişkisine değineceğim. Bu 2 alt grubu şunlar oluşturuyor; Öncelikle gençlik ve gençlik çağına bakmak istiyorum. Yani bir noktası ile sizleri sizlere tanıtmaya çalışacağım. İkinci alt grupta toksik madde bağımlılığı deyince neyi anlıyoruz ona değineceğim.

Çocuklukla erişkinlik arasında yer alan ergenlik çağı, gençlik ya da delikanlılık adı verilen uzun bir dönemdir. Yaş olarak tanımlarsak 12 yaşından başlar ve 25 yaş da biter. Batı dilinde "Adolescence" diye bilinen bu dönem söz anlamında "Büyüme" olup, ruhsal alanda önemli değişikliklerin belirdiği, hızlı bir büyümenin, olgunlaşmanın olduğu çağdır.

Şu şekilde tanımlar, Amma Freud Gençliği; (Genç hem son derece bencildir, ilginin ve dünyanın merkezi gibi görür kendini, hem son derece fedakardır, bir an düşünmeden kendini ortaya atabilir.)

(Hem insanlardan kaçır, yalnızlığı sever, hem de büyük bir istekle kendini topluma atar.) (Bir lidere körü körüne boyun eğir bir yandan, bütün liderlere ve yetişkinlere karşı çıkar, beğenmez onları diğer yandan), (Çok maddecidir bir an, yüksek bir idealizm'le doludur diğer an)

İnsanlara karşı kaba ve düşüncesizdir bir an, son derece merhametli ve duygusaldır diğer an) (Hem kendini, hem diğer insanları kendi ideal ve değer yargılarına göre değerlendirir, yargılar hem onları, hem zaman zamanda kendini.)

Evet dengeli ve uyumlu ilkökul çocuğu gider gençlik döneminde yerine tedirgin, güç beğenen ve çabuk tepki gösteren bir genç gelir. Duyguları hızlı iniş, çıkışlar gösterir. Çabuk sevinir, çabuk üzülür, çabuk sinirlenip olur olmadık her şeyi sorun yapar. Tepkileri önceden kestirilmez olur. Çalışma düzeni bozulmuştur, istekleri artmıştır. Kendine tanınan hakları yetersiz bulur. Evdeki kuralların çokluğundan ve sıklığından yakınır. Anne ve babaların uyarılarına birden tepki gösterir, hep yanıtlar verir. Sürekli bir gidiş geliş içindedir. İlgileri artmış, gelgeç hevesleri çoğalmıştır.

Anne ve babasına aykırı fikirlerini ileri sürmek, onları eleştirmek fırsatını kaçırmaz. Bu tür davranışlarını sürdürmekten özel bir tat alır gibidir. O güne kadar dengeli ve uyumlu olan, ailenin denetiminde olan çocuk gitmiş, onun yerine sorumluluğunu kendisi almaya çalışan, ailenin denetimi dışına çıkmaya çabalayan bir genç olmuştur. Yeni arayışlar içinde olan genç "Ben kimim, neyim, ne olacağım, toplumdaki yerim ne" gibi soruları bilinçli ya da bilinçsiz olarak sormaya başlar kendine. Anne babasının etkisinden kurtulmaya, sıyrılmaya çabalar. Onun gözünde artık anne ve babası hiç yanılmaz, hep haklı kişiler değildir. Onları eleştirici bir gözle yeniden değerlendirmeye başlar, eleştirir de. Beğenileriyle alay eder, düşüncelerini eskimiş bulur, inançlarını kuşkuyla karşılar, sanki anne babasından öğrenecek bir şeyi kalmamıştır. Anne babasının öğütleri batar, uyarıları onu kızdırır. Tabi ki bunları yaparken dengeli ve kontrollü değildir, aşırıya da kaçır. Nedir genci böyle davranmaya iten, neleri hissederek bunları yapmaktadır? Bağımsız olduğunu vurgulamak savaşıdır, maziden kopma yani bağımlı, uyumlu, ailesinin denetiminde olan biri değil de özgür bir birey olarak, istikbale adım atma, varolduğunu, bağımsız bir birey olduğunu hissetmesidir.

Ergendeki bu ileri atılımı nasıl görürüz, nasıl yaşarız günlük olaylarda; söylenilen tersini yapma eğilimi, hiçbir şey beğenmeme, dışarıya yönelme, evde oturma, işkence gibi algılanması, sporda, arkadaş gruplarında kümeleşmede ilginin artmasında görürüz.

Gencin özgür, kendi kararını kendisi vermesi yaşamın tüm ufak olaylarında kendini gösterir. Genç, ailesi ve akranlarında gördüklerini ayırır zamanla. Doğal olarak akranlarında gördükleri onun için önemlidir ve onları uygular. Ailesi ve akranlarında gördükleri ile kendi duygularına, hislerine istikamet verir. Değindiğim akranları gibi olma, kendi özerk kişiliğine sahip çıkma, varolduğunu, ayrı bir birey olduğunu hissetme ön plandadır.

Şimdi de TOKSİK MADDE KULLANIMI ile ilgili biraz açıklama yapmak istiyorum.

Bir ilacın veya maddenin tedavi dışı amaçlarla keyif almak, neşelenmek için kullanılmasıdır. Bu tür maddelerin kullanımı insanda alışkanlık, bağımlılık oluşturur. İlk kullanımlarda bu farkedilmezken zamanla bu tür maddeleri (Alkol, eroin, esrar, morfin, kokain, v.s.) alamadığımızda bu maddelere karşı vücudumuzda oluşan fiziksel ve psikik bağımlılık nedeniyle bu maddeleri almadan duramayız. Bu bağımlılık psikik ve de fiziksel bağımlılık şeklinde kendini gösterir. Psikik olarak bu maddeyi alamayan kişide huzursuzluk, yerinde duramama, sıkıntı halleri, fiziksel olarak da terleme, çarpıntı, uyuşmalar v.s. gibi belirtiler görülür. Bu maddelerin bağımlılık yapıp kişiyi tutsak etmesinin süresi kullanılan maddeye ve kişiliğe göre değişir. Mesela, Eroinin bir kez kullanımı sonrası bağımlılık yapabileceği bilinmektedir. Bu nedenle de çok tehlikeli oldukları görünen bir gerçektir.

Gençliğin zaman zaman bir arayış içine girmesi, ve arkadaş gruplarına çok önem vermesi onlar gibi olmak istemi çok doğal, yalnız bu arayış içinde yukarıda değindiğim toksik maddeleri denemesinin oldukça tehlikeli olduğu da bilimsel bir gerçek. Gencin değindiğim kabarcık duygular doğrultusunda bir arayış içinde bu tür maddeleri almasının, denemesinin kontrolünün dışında seyredebileceğinin sizler tarafından bilinmesini önemle belirtmek istiyorum. Deneme ile bu tür maddelerin tutsağı olma arasındaki denge oldukça zordur. Bu nedenle tehlikenin sizler tarafından bilinmesini arzu ettim. Yarının idarecileri, eğitimcileri, müdürleri olacak siz gençlerin en iyisini yapacağı bilinci ve coşkusu ile hepinizi sevgi ile selamlarım.

Prof. Dr. Ünsal SÖYLEMEZOĞLU

tanışma kokteyli / döner günü

Vakıf Başkanımız Sayın EROL ÜÇER en küçük Atatürk Liseli Çiğdem Şenova ile birlikte Tanışma Kokteylinde...

50 Yıl sonra yine bir arada
Bülent EPIR
Uğurhan TUNÇATA
Armağan ENER

O.D.T.Ü. deki Öğretim Üyelerinin tanışma kokteyline katılanlar

Ankara Valisi Sayın
Saffet Arıkan BEDÜK
Döner Günü dolayısıyla
Okulumuza yaptığı
ziyaretlerinde Vakıf
Başkanımız ve okul
idarecilerimizle birlikte

Döner Günümüzden bir grup

Dönerlerini almak için kuyruğa girenler

30 Yıl Okulumuza
hizmet vermiş değerli
hocamız Sayın Gündüz
SAYILI şükran plaketi
Mezunlar Derneği
Başkanı Sayın Aydın
ÇELİK'ten aldı.

konuk yazarlar

Türkan HACALOĞLU
Atatürk Lisesi Müdür Baş Yardımcısı

ÖRNEK BİR VAKIF

Vakıf, insanın insana, hatta insanın bütün canlılara sunabileceği hizmetlerin hepsidir.

Vakıfların temelinde, bilindiği gibi, sevgi, saygı, destek, kardeşlik, doğruluk, dürüstlük, şefkat ve merhamet, birlik, beraberlik, yardımlaşma ve dayanışma gibi yüce duygular yer almaktadır.

Vakıf, tarihi bir kurumdur. Ülkemizin en eski müesseselerinden birisidir. Uzun ve verimli tarihi boyunca çok yönlü ve başarılı hizmetler sunmuştur. Sosyal bünyemizde daima birleştirici ve kaynaştırıcı bir unsur olarak yer almıştır.

Dünya nimetlerini, insanlığın hizmetinde kullanmak, toplumda karşılıklı sevgi ve saygı bağlarını güçlendirmek, yardımlaşma ve dayanışmayı geliştirerek, refah ve mutluluğu yaymak, vakıfların temel fonksiyonunu teşkil etmektedir.

Geride bıraktıkları eserleriyle büyük milletimizin günlünde yaşayacak olan hayırsever ve hamiyetli insanların çalışmaları, her zaman takdir ve sevgi ile anılacaktır.

Son yıllarda kurulan vakıfların büyük bir bölümü yardımlaşma, eğitim ve kültürle ilgilidir.

Ankara Atatürk Lisesi Eğitim Vakfı, işte bu asil duyguların çerçevesinde bir anlayış sonucunda meydana gelmiş ve kurulmuştur.

Kurulduğundan bu yana, kısa bir süre geçmesine rağmen, vakıf, başarılı hizmetlere başlamış, Lisemizin ikili öğretimini tekliye indirmiş, yeni sınıflar yapmış,

yabancı dil laboratuvarı kurarak kaliteli eğitimin gelişmesine büyük katkılarda bulunmuştur. Ayrıca, başarılı öğrencilere burslar vermiş, halen de vermeye devam etmektedir. Spor çalışmalarına yardımcı olmuş, Masa Tenisi yarışmaları için salonları hazırlatarak öğrencilere eğitim yaptırmaktadır.

Vakıf, imkanlarını genişlettiği zaman, plan ve projelerini gerçekleştirmeye daha bir kolaylıkla kavuşacaktır.

Bu vakıf hepimizdendir. Bütün Atatürk Lisesi mezunları bu vakfa üye olmalı ve güçlenmesinde maddi ve manevi desteklerini esirgememelidirler. Vakfın yükü üç beş yöneticiye bırakılmamalı, herkes bu yükü paylaşmalıdır. Ülkemizin dört bir tarafına dağılmış üst mevkilerde bulunan Atatürk Lisesi mezunu bürokrat ve yöneticilerini vakfa yardıma çağırıyoruz. Bu çağrı Atatürk Lisesi mezunlarını bir araya getirmede birlik ve beraberliği geliştirme de temel unsurlardan biri olacaktır.

Atatürk Lisemizin yüzü yıllı aşan tarihi boyunca mezun olmuş binlerce öğrencimizin, hayatta kalanlarımızın maddi ve manevi katkıları ile gittikçe güçlenecek ve özlediğimiz eğitim ve öğretimin başarılı örneklerini verecektir. Türk eğitimine yakışacak maddi ve manevi destekleri ile vakfı daha da güçlendirecek olanları şimdiden takdirle karşılıyoruz.

Kuruluşundan, bu yana titiz ve ciddi çalışmalarıyla vakfın gerçekleşmesini temin eden, O'nu gerçek bir eğitim kuruluşu haline getirmeye çalışan Vakıf Başkanı, Kurucular ve Yönetim Kurulunu Atatürk Lisesi ve mensupları adına tebrik ediyor, teşekkürlerimizi sunuyoruz.

Türkan Hacıoğlu

Atatürk Lisesi Müdür, Baş Yardımcısı

DÜŞTEN GERÇEĞE

'Harekete geçen insan, düş kuran insandır', cümlesini bir kitapta okuduğumda önce inanmadım. Çünkü, böyle bir düşüncenin tam tersinin savunulduğu bir kültürün içinde yetişmişim. Bununla birlikte biliyordum ki insanların hemen tüm etkinlikleri, doğaya yapılan doğrudan bir müdahaledir.

Kanımcı, ilk insanlar, doğayı onunla zorunlu olarak girdikleri ilişkiler içerisinde edindikleri deneyimlerle, yeni düşlerle değiştiriyorlardı. O zamanlar yeni düşlerle yaşanan değişim ve gelişim günümüzde de hala geçerliliğini koruyor.

Uygarlık, tek tek kişilerin düşleri zenginleştiği ve daha çok insan düş kurdukları ilerledi. Uygarlık ilerledikçe de düşlerin olanaklılığı arttı. Dolayısıyla insanlar daha çok ve daha zengin olanaklara kavuştular.

Çoğu düşün gerçeğe dönüştüğü 20. yüzyılda kişinin rolü, doğayla ve toplumla etkileşimi, toplumsal hayattaki ilerlemeyi motive eden itici bir güç oldu. Bu yüzden 20. yüzyıl insanlarını, bu açıdan düşlerini zenginleştirmiş, iç dinamizmlerini hayata aktarmaya kararlı kişiler olarak görüyoruz.

Bu noktada, 103 yıllık geçmiş olan sevgili okulumuzun hayata kazandırdığı değerli Atatürk Lisesi Eğitim Vakfı üyelerinin zaten varolan Atatürk Liselilik ruhunu daha uzun ve renkli kılmak amacı ile yaptıkları girişim en az atalarımıza yakıştığı kadar onlara da yakışan bir etkinliktir. Düşleri, çağdaş bir eğitimle modern ve uygar insanlar yetiştirilmesine katkıda bulunmak olan bu kişilerin taze bir soluk, sürekli bir beraberlik ve büyük bir özveri ile çabalarını daha da ileriye götüreceklerine inanıyorum.

2000 li yıllarda bilgisayar çağı gençlerinin de bu ruhu yaşatacak yeni düşlerini gerçekleştirmek için aynı aşk ve şevkle nöbeti devralmalarını diliyorum.

Düşlerini yitirmemiş insanlara...

Janset BAY

Atatürk Lisesi 1984 Yılı Mezunu

CİHAT ARMAN

Derleyen: **Bekir ÇİFTÇİ**

Lise'mizin yetiştirdiği en büyük, en ünlü sporculardan biri de kaleci Cihat Arman'dır.

1917 doğumlu olan Cihat Arman, futbola 1932 yılında henüz 15 yaşındayken başlamış, hem Ankara Atatürk Lisesi'nin hem de o yıllarda Ankara'nın en güçlü takımı olan Gençlerbirliği'nin kalesini korumuştur.

Cihat Arman'ın Lise'miz kalecisi olduğu yıllarda Ankara birinciliklerimiz, 2 kez de, birinde İstanbul Haydarpasa Lisesi'ni 5-1, birinde Eskişehir Lisesi'ni 2-0 yenerek ulaştığımız Türkiye şampiyonluklarımız vardır.

Türk futbolunun bu büyük ismi, Ankara Atatürk Lisesi'nde kaleci oynadığı yıllarda, okul takımımıza kolay kolay gol atılmamış, çoğu Gençlerbirliği'nde oynayan diğer futbolcularımızın da başarılarıyla, takımımız sayısız galibiyetlere ulaşmıştır.

Cihat Arman'ı 1932-1936 yılları arasında hem Lise'mizin, hem Gençlerbirliği'nin çok başarılı kalecisi, okul takımımızın kaptanı olarak görüyoruz.

Bu ünlü kaleci, Lise'mizi bitirince İstanbul'a o zamanların güçlü takımı Güneş'e transfer ediliyor. 2 yıl bu takımda oynadıktan sonra 1938 sezonu başında Fenerbahçe'ye geçiyor. Başarılarını bu takımda da sürdürüyor.

Arman'ı 1941 yılında Fenerbahçe kaptanı olarak görüyoruz. İkinci dünya savaşı yüzünden milli olma fırsatını çok az yakalıyor.

O yıllarda, İstanbul'a Avrupa'nın en kuvvetli takımı kabul edilen Macaristan şam-

piyonu MTK geliyor. MTK'nın, aynı zamanda Macar milli takımında oynayan Deak adında müthiş bir santraforu var. Deak'a "Avrupanın en büyük golcüsü" deniyor. Deak Vefa'ya 5, Galatasaray ve Beşiktaş'a 3'er gol atıyor. 3 maçı da MTK kazanıyor. Sıra Fenerbahçe'dedir. Cihat Arman, "Ben Deak'tan gol yemem" diye demeç veriyor. Çizgi üstü kalecisi olarak ün yapan Cihat Arman, o maçta Deak'ın mutlak gollük 3 şutunu inanılmaz planjonlarla kurtarıyor. Maçtan sonra Deak, "Cihat Arman, bence dünyanın en iyi kalecisi" diyor. Mağlup edemediği kaleciyi sarılıp öperek kutluyor. Türkiye'den tek yenilgi ile ayrılan MTK'yı uğurluyanların arasında, elindeki çiçeği ve lokum kurları ile Cihat Arman da vardır.

O yıllar savaş yıllarıdır. Savaşın müttefikler tarafından kazanılmasında Amerikalıların "uçan kale" denilen dev uçakları da büyük rol oynar. MTK maçından sonra seyirci, sportmen kaleciye "uçan kale" adını takar.

Cihat Arman, aktif sporculuğundan sonra, antrenörlüğü ve hala sürdürdüğü spor yazarlığı ile Türk sporuna hizmet vermiştir.

Ne mutlu bize ki, sportif başarısı kadar sportmenliği ile de ünlü, Türk futbolunun yetiştirdiği en büyük 2 kaleciden biri olan Cihat Arman, spora Ankara Atatürk Lisesi'nde başlamış, Ankara Atatürk Lisesi'ne şampiyonluklar kazandırmış, eski bir okul arkadaşımızdır.

AAL'li Cihat Arman'a uzun ömürler diliyoruz, O'nu Lise'mizden ayrıldıktan 53 yıl sonra da sevgiyle, şükranla anıyoruz.

vakıftan

Ankara Atatürk Lisesi Eğitim Vakfı Çelengi

Sevgili ATATÜRK LİSELİLER,

Artık Okulumuzun "SEMBOL"ü olan "ÇELENK"den, bundan evvelki bir yayında sizlere bilgi vermiştik.

Bu motif, aslında üç ünitenin, belli pozisyonlarda tekrarından ibaretti ve biz bu "ünite"leri insanlara benzetiyorduk.

Hepsi mükemmel bir bütün'ün "TOPLUM"un parçalarıydı, yani bizlerdik.

Hepsine biraz uzaktan baktığınızda "insanları", mükemmel nizam ve intizamı ile "TOPLUM"u, cemiyette yeri olan; sevdiklerinizi, saydıklarınızı görür gibi oluyordunuz.

Allah'ın; "YER KÜRE İLE GÖK KUBBE ARASINDA, VARSIN BİR MÜDDET FAYDALANSIN" diye yarattığı insanları, bu desenlere benzetmiş ve adına ömür denilen belli bir müddetin sonunda, göğün öbür tarafına geçtiklerini ifade etmiş-tik.

Bahsettiğimiz desenleri de "göğün öbür tarafına geçenleri" sembolize etsin diye, gök kubbenin üstüne yerleştirmiş-tik.

Göğün öbür tarafında da YARATICIMIZIN; Dünyada bizlere bahsettiği, mükemmel nizam ve intizam'a benzer (veya benzer) güzellikler içerisinde, mükellef yerlerde, ahenkli gruplarla beraber, mutlu ve huzurlu olmalarını istediğimizi ifade etsin diye.

Biz ATATÜRK LİSESİ EĞİTİM VAKFI (ALEV) olarak bu kompozisyonu sevgili lisemize armağan ettik.

Lisemizde okuyan, mezun olan herkesin bu motife, bu hadiseye, sahip çıkmasını, her yerde bahsetmesini, anlatmasını rica ediyoruz.

Çünkü, bize lise diplomasını vermenin dışında en güzel yıllarımızdan bir kısmını geçirdiğimiz, hayatımıza yön vermenin kurallarını öğrendiğimiz bu yuvadan ayrıldıktan sonra, onu unutmamak, onun dertleri ile dertlenmek, hatta bunların çözümüne yardımcı olmak bir anlamda bizim vazifemizdir.

Bugün biliyoruz ki Türkiye'nin çeşitli dertleri var ve bu dertlerin tamamı EĞİTİM ile çözülebilir.

Biraz daha değişik söylemek gerekirse: Eğer biz bu çağın gerektirdiği eğitimi, lisansı ile laboratuvarı ile, becerileri ve spordaki üstünlükleri ve daha pek çok maharetleri ile veremezsek, bu gün şikayet ettiğimiz hiç bir derdimizin çözülmesi mümkün değildir.

Biz bu noktadan hareket ederek, Lisemizde okuyan gençlerimizin eğitiminde okul idaresinin yönlendirdiği doğrultuda, onlarla beraber, el ele, gönül gönüle, neler yapabileceğimizi araştırmaya koyulduk.

Biliyorsunuz ki her aktivite para ile oluyor. Parasız hiç bir şey yapamıyorsunuz.

Vakıf olarak bugüne kadar, sadece kuru-cularımızdan istedik.

Ama bu işin esası; devamlı gelir kaynağı temin ederek, vakfımızın Dünya durdukça yaşamasını temin etmektir.

İşte ilk olarak ortaya çıkardığımız çelengimizin amacı budur.

Sizlerin ve bizlerin zamanına yetişmesi kismet olmadı ama çocuklarımızın okuduğu ATATÜRK LİSESİ'nde "Öğrencilerin deney yaptığı fizik, kimya ve biyoloji laboratuvarları", "Olimpik Yüzme havuzları", "Tenis sahaları", "Nizami Basket sahaları", "Yaz kursları", "Beceri kursları", "Karşılıksız burslar", "Daha güzel bir konferans salonu" vb. olsun istememi-ydiniz?

Bütün bunlar el birliği ile olacak şeylerdir.

Sadece okulunuza ait olan ALEV VAKFI'nın fikirlerine sahip çıkınız.

Bugün belki sadece çelenk'dir, ama yarın buna başkaları da eklenecektir.

İnanız ki ALEV VAKFI sadece ATATÜRK LİSESİ için çalışmaktadır.

İnanıyoruz ki ATATÜRK liseliler de birazcık ALEV VAKFI için çalışırlarsa lisemizin bütün dertleri çözülebilir.

Mutlu beraberliklerde ve huzurlu ya-rın-larda birarada olmak dilek ve arzusu ile hepimize esenlikler diliyoruz.

Sevgilerimizle

Ümit ÖNEL

Alev Genel Sekreteri

VAKFIMIZA YENİ GAYRİMENKUL BAĞIŞLARI

Geçen sayımızda Vakıf kurucularımızdan Sayın Erol Üçer ve Sayın Ayduk Koray'ın gayrimenkul bağışlarını sizlere duyurmuştuk. Bir kez de kurucularımızdan Sayın Burhanettin Balkanoğlu ve Sayın Canan Çamlıbel ile isminin yayınlanmasını istemeyen bir büyüğümüz 150.000.000.-TL. sı değerindeki iki gayrimenkulünü vakfımıza hibe etmek suretiyle değerli katkılarda bulunmuşlardır. Kendilerine şükranlarımızı sunarız.

Ayrıca mezunlarımızdan tanınmış ressam Sayın Burhan Doğançay da 3 adet tablosunu vakfımızca değerlendirilmek üzere Amerika'dan göndermiştir.

BÜLTENİMİZİN SON SAYISINDAN BU GÜNE KADAR NAKİT BAĞIŞLARI İLE VAKFIMIZA KATKIDA BULUNANLAR:

1. ATA İNŞAAT	10.000.000.-TL.
2. İSMET OKUR	5.000.000.-TL.
3. ÜMİT ÖNEL	4.200.000.-TL.
4. A. ZERRİN ÜÇER	2.000.000.-TL.
5. ANADOLU KLÜBÜ (NEWYORK)	1.000.000.-TL.
6. EROL ÜÇER	1.000.000.-TL.
7. KURTCEBE ALPTEMOÇİN	150.000.-TL.
8. ÖMER HAKVERDİ	50.000.-TL.
9. AÇSA İNŞAAT	50.000.-TL.
10. NECATİ GİRİŞMEN	50.000.-TL.
TOPLAM	23.500.000.-TL.

SON BÜLTENİMİZDEN BU YANA BURS KLÜBÜNE ÜYE OLANLAR:

1. Dural BARAN
2. Ali Necdet TUNCA
3. Kahraman BAGATIR
4. Talat SÖZENER
5. Aziz GÜNEŞ
6. Meziyet GÜNEŞ
7. Sezer ERGİN
8. Güvenç AYAS
9. Oğuz SEVER
10. Ganime SEVER
11. Adil SEVER

Kendilerine şükranlarımızı sunarız.

RESİM

Resim hocamız sayın Fikri CANTÜRK Öğrencileri ile birlikte

Vakfımızın öğrencilerimiz için açmış olduğu resim kursu ders yılı boyunca devam etmiştir.

Vakfımız bu konuda tanınmış ressamlarımızdan Fikri Cantürk ile görüşmüş ve bu konuda kendisinin özverili desteğini alarak öğrencilerimize resim kursu düzenlemeğe başlamıştır. Kursumuz önümüzdeki ders yılında da devam edecek olup Sayın hocamız Fikri CANTÜRK'e bu vesile ile şükranlarımızı sunarız.

Kursumuzu yürüten Sayın Fikri CANTÜRK'ün özgeçmişi

1933 yılında Ankara'da doğan Fikri CAN-

TÜRK ilk ve orta öğrenimini Ankara'da tamamladıktan sonra 1957 yılında Gazi Eğitim Enstitüsü'nün Resim-İş bölümünü bitirmiş ve yurdun çeşitli yörelerindere-sim öğretmenliği yapmıştır.

1965-66 yıllarında Fransa'da incelemeler yapmış Academie Ranson'dan resim, Ecole Pratique De Langue Française den fransızca sertifikaları almıştır. Daha sonra 1972 yılında Samsun Eğitim Enstitüsüne atanmış 10 yıl kadar burada bölüm başkanlığı yaptıktan sonra On Dokuz Mayıs Üniversitesi Eğitim Fakültesi'ne bağlanan Resim-İş Eğitimi bölümünde 1985 yılına kadar öğretim görevlisi olarak gö-

rev yapmıştır. Daha sonra aynı Üniversitede Lisans çalışmasını tamamlayan Fikri CANTÜRK 1985 yılında emekli olmuş ve Ankara'ya yerleşmiştir.

Açtığı Sergiler:

1963'te Samsun'da Resimli-Sesli-Şiir Sergisi

1965'te Ordu'da Resimli-Sesli-Şiir Sergisi

1970'te Ankara'da Devlet Güzel Sanatlar Galerisinde Resim Sergisi

1986'da Mige Sanat Galerisinde Resim Sergisi

1987'de Doku Sanat Galerisinde Resim Sergisi

LİSEMİZDE DERECEYE GİREN ÖĞRENCİLERİMİZ

Bu öğrenim yılı sonunda derslerinde başarılı olarak dereceye giren öğrencilerimizden 6 Matematik B sınıfından Figan BİLGİN 9.73 puan alarak okul 1 incisi olmuştur.

İkinciliği 6 Matematik B sınıfından 9.68 puanla Şadan KÜLTÜREL üçüncülüğü ise 6 Matematik C sınıfından 9.38 puanla Sevda ÖZAY elde etmişlerdir.

Kendilerini kutlar başarılarının bundan sonra da devamını dileriz.

Okulumuzun dereceye giren öğrencileri Vakıf Başkanımız Sayın Ero ÜÇER'den ödülleri almadan önce...

Figan BİLGİN

Şadan KÜLTÜREL

Sevda ÖZAY

Okulumuzdaki törende hocalarımız ve eski mezunlarımız yıllar sonra da gene bir arada,

Özlem KARAGÖZ'ün başarısı

Öte yandan okulumuz 5 Fen D sınıfından Özlem KARAGÖZ Türkiye Liseler arası resim yarışmasında 2 nci olmuştur. Resimler Devlet Güzel Sanatlar Galerisinde sergilenmiş ve Özlem KARAGÖZ'e ödülünü Milli Eğitim Bakanı Sayın Avni AK-YOL vermiştir.

Biz de kendisini kutlar, başarılarının devamını dileriz.

Ankara 3 üncüsü olan Kız Voleybol takımı

Ankara 3 üncüsü olan Futbol Takımımız

Vakfımızın çabaları ile gerçekleşen Masa Tenisi salonumuz

Yüzücümüz Cenk DOĞANALP Türkiye 2.si oldu

Okulumuz 5 Fen H sınıfı öğrencilerinden Cenk DOĞANALP bu yıl da Yüzmede başarılı sonuçlar aldı.

6 Senedir sürdürmekte olduğu yüzçülük hayatında toplam 4 birincilik 11 ikincilik ve 10 üçüncülük alan Cenk Doğanalp bu yıl da girdiği okul adına yarışmalarda da başarılı sonuçlarla lisemize Ankara finallerinde 2 tane ikincilik 2 tane üçüncülük, Türkiye Şampiyonasında ise Türkiye 2. lığı kazandırdı.

Kendisini kutlar başarılarının devamını dileriz.

ÖĞRENCİLERİMİZ TİYATRODA DA BAŞARILI

Tiyatro kolu, salonumuzda oynadıkları oyundan sonra öğretmenleri ve yönetmenleri ile birlikte

Türkmen Düğünü'nden bir sahne

Lisemiz öğrencileri Tiyatro kolumuzun önderliğinde yaptıkları çalışmalar sonunda hazırladıkları TÜRKMEN DÜĞÜNÜ adlı oyunu okulumuz tiyatro salonunda çok başarılı bir şekilde sergilediler ve büyük alkış aldılar. Kendilerini ve öğretmenlerini kutlarız. Ayrıca yönetmenleri Sayın Behçet Kargalık'a da özverili çalışmalarından dolayı teşekkür ederiz.

TÜRKMEN DÜĞÜNÜ 2 PERDE

YAZAN : ALİ YÖRÜK
YÖNETMEN : BEHÇET KARGALIK
TİYATRO KOLU
ÖĞRETMENLERİ : SEÇİL SİLİSTRELİ, SERPİL ÖZTÜRK, MEDİHA ERGÜVEN

OYNAYANLAR

AHMET : ATILLA ŞAHİNYAZAR
ELİF : FATOŞ GÜLER KARABULUT
SAADET : GÖKÇE TAŞÇILAR
NURİ : OSMAN İŞCEN
NESİBE : NESRİN KAZANCI
TEKİN : CEVDET ŞENCAN
KOÇOĞLU : ERKİN ARTANTAŞ
HASKIZ : AYLİN DİKİCİOĞLU
CEMİLE : ZÜBEYDE SARAÇOĞLU
KADİR : CEBRAİL TOMUL
ARİF : REMZİ ŞENTÜRK
GÜLSEN : ARZU ALTINTAŞ
ŞÜKRÜYE : ÖZLEM HAVUZLU - DİCLE İPEK
ELMAS : NERMIN GÜNAÇTI
KERİME : HANDAN BALCI
KAZIM : TARKAN SAPMAZ
CEMAL : CEBRAİL TOMUL
HOCA : MURAT AYDEMİR
ÇOCUK : MEHMET CAN FAL

ERKEK FİĞÜRANLAR

OKTAY GÜMÜŞ
FATİH AYANCIK
FERHAT TÜRÜDÜ
KENAN ASLAN

FOLKLÖR

ELVAN TUNAY
SEVİM ÇINAR
ÖZGÜR SOLEY
GÜLREZ ERDOĞAN
NURHAN GÜVEN
ŞEBNEM YAZIOĞLU
SİBEL ELHAN
ZEYNEP GÜNYOL